

TRACADA

Revista del Motor
MOTO CLUB MANRESA
Nº 6 - ANY 2008

RETALLS D'HUMOR DE L'ÈPOCA

EDITORIAL

Com podeu comprovar "Traçada" ja comença a tenir una personalitat que acapara alguns interessos informatius, naturalment esportius en la seva gran majoria, però que aglutina altres sensacions, vivències i ganes de participar de tots els socis que vulguin i que molts ja estan fent. Majoritàriament Moto Club Manresa es una entitat dedicada al món del motor i treballa per auto superar-se constantment en aquesta fita, ja que qualsevol endarreriment en el tarannà de les activitats lúdiques, seria nefast per les nostres legítimes aspiracions a fer-nos cada vegada més i més grans, malgrat tot, no podem oblidar que també és un club d'amics, es una agrupament, si em permeteu l'expressió, de tota persona vinculada al món de les col·lectivitats agrupades en interessos comuns de participació o, simplement, del lleure i les bones maneres que tota sociabilitat comporta. D'això en som un bon exemple.

En la nostra constant creixença, tot s'ha de dir, no sempre anem a la velocitat desitjada. Cada vegada hi ha més gent aficionada al món de la motocicleta, o qualsevol varietat del món del motor, que s'agrupa en petites colles "d'esmorzar". Tots ells, hauriem d'aconseguir, que s'agrupessin al nostre entorn i mitjançant els esforços de tots, aconseguir una entitat definitivament implantada en un cent per cent en el món de la moto. Mai pretendrem l'exclusivitat ni el monopoli de rés, ni d'activitats ni d'organitzacions, però seria necessari evitar la dispersió exagerada que estem veient els últims temps. Potser la gent té la idea que pertànyer a un club obliga a certes feines que no estarien disposades a assolir, però, ans al contrari, la millor feina que pot fer un bon aficionat, es pertànyer al club degà de la ciutat a la que pertany. Cap obligació, cap tasca determinada, simplement amistat i, sobretot, passar-ho bé. Fem, per una vegada, esment d'una frase coneguda i molt escaient en aquest cas, malgrat la petita variació: "Com més serem, millor

ens ho passarem".

Tenim el dret de reivindicar el nostre nom, la nostra experiència i el nostre esforç, però no estaria de més aconseguir que alguns d'aquests grups, per fi, s'involucressin en la tasca que realitzem fa més de seixanta anys, i, segons les paraules d'una persona molt bregada en la lluita social, i no parlo de política sinó d'empresa, això només es pot aconseguir amb les amistats, les paraules i, sobretot, amb la demostració que no som un club de quatre dies i molt seriosos a l'hora d'organitzar. Cal fer córrer el boca orella, ostentar les fites assolides i, sobretot, mantenir la imatge de sobrietat i de seriositat que des de sempre ens ha acompanyat.

Esperem, doncs, que a la propera revista, abans d'acabar l'any, puguem gaudir d'unes noves presències a les files del Moto Club Manresa, que sinó són encara majoritàries, sí poden ser el començament d'un relleu necessari per a tots nosaltres, els socis.

Joan Soler Golobart

EDITA: Moto Club Manresa
Adreça Postal i Local del Club
Muralla Sant Francesc, 49
(Hotel Pere III) Tel/Fax 938723620

www.motoclubmanresa.com
motoclub@motoclubmanresa.com

Redacció-Impressió: DIFOPRINT
General Prim s/n 08272 St. Fruitós

Direcció: Joan Soler Golobart

Col·laboradors: Xavier Perramon, Soler Golobart, Salvador Todó, Francesc Segués, Joan López, Dani Porta, Vicenç Comas.

Maquetació: Dani Porta

SERVEIS DEL MOTO CLUB MANRESA

- * *Certificació de Catalogació de Vehicles Històrics*
- * *Tramitació de Llicències per Corredors de cotxes i motos*
- * *Borsa del Motor del Vehicle Antic i Modern*
- * *Informació Curses i Contactes amb Federacions i Corredors*
- * *Col·laboració amb altres Clubs en Temes Esportius*
- * *Tramitació de Càrrecs Oficials amb Moto i Cotxe*
- * *Material Publicitari: Clauers, Pins, Escuts de Roba, paper i jerseis*

AVÍS IMPORTANT AL SOCI: Per Emili Panosa

Aquest any el Moto Club Manresa farà una assemblea general el dia 21 de novembre a les 20:00 hores, oberta a tots els socis i en la que, entre d'altres coses, es convocaran eleccions a la presidència del club i per lo tant, també de la junta directiva, que ja ha esgotat el seu temps de legislatura. La data de l'acte l'hem avançada perquè així, la nova junta directiva, pugui planificar la temporada vinent amb els canvis que ella mateixa presenti..

Aquest canvi també afecta a la secció de Motos Antiques, que disposa de junta pròpia.

Desitgem pel bé del club que es presentin candidatures i que els membres que ara estem a la Junta, puguem estar més relaxats, ja que el nostre projecte de l'any 2008 està a punt d'acabar.

Aprofitem per comunicar-vos que el dia 5 d'octubre està prevista una nova prova que no constava en el nostre calendari, és III OF-ROAD, Memorial Albert Franch i que s'organitzarà als voltants del Hostal del Camp (Sallent), us hi esperem.

També us hem de dir que ens fa falta una persona o dues que es vulguin fer càrrec de la

Seu Social uns dies a la setmana, ja que la persona que fins ara se'n feia càrrec va haver de plegar. En cas de no trobar ningú, hauríem de replantejar-nos el mantenir la seu social, ja que ens genera unes despeses que si no són aprofitades no es poden assumir.

També necessitem una persona que li agradi una mica el periodisme esportiu, per cuidar-se de la secció de diaris i informació del club. Qui hi estigui interessat s'ha de posar en contacte amb el Sr. Panosa, tel. 625529338, per arribar a un acord.

Esperem que amb el canvi de junta de final d'any, tot això quedarà solucionat.

Creiem que, com a tot arreu, encara queda gent amb ganes de integrar-se en un projecte altruista i treure la seva part constructiva que fins ara no ha tingut oportunitat de realitzar.

Avís als corredors que hagin participat en alguna prova al circuit de Montjuïc, trobareu el vostre nom i la vostra classificació en el llibre "50 años de Montjuïc", que es pot comprar per encàrrec en qualsevol llibreria, i així tenir una fe escrita de la participació en aquest màgic circuit.

LOTERIA DE NADAL 2008 - nº 72.877

Com cada any, per aquestes dates, tenim a disposició dels socis, participacions del Moto Club Manresa per la Loteria de Nadal, amb el número 72877. Cada participació val 3 euros, dels quals 2,40 són de la loteria mentre que 0,60 són de donatiu. Es pot venir a buscar a les oficines del Club, Muralla Sant Francesc, nº49, (sòtanos Hotel Pere III). Per més informació truqueu als telèfons 625529337 (Sr. López) 938723620 (club) de 19:30h - 21:00h.

ÚLTIMS SOCIS INCORPORATS AL CLUB

Nú	Nombre	Cód	Ciudad	Provincia
1525	ILLA FONT, ROSSEND	08242	MANRESA	(Barcelona)
1526	RIBERA GARCIA, JOAN	08270	NAVARCLES	(Barcelona)
1527	COLOMER COROMINES, SERGI	08271	ARTES	(Barcelona)
1528	MALE ESTANY, MARC	08262	CALLUS	(Barcelona)
1529	CARDO QUILES, RAMON	08225	TERRASSA	(Barcelona)
1530	RODRIGUEZ MAYORGA, ANTONIO	08250	ST JOAN DE	(Barcelona)
1531	COBO CISA, FRANCESC	08340	VILASSAR DE MAR	(Barcelona)
1532	MOS I MOST, S.L	08241	MANRESA	(Barcelona)
1533	ARENA DIEZ, VICENTA	08241	MANRESA	(Barcelona)

CARTES AL DIRECTOR

Esperem les vostres suggerències per pròximes revistes, ja que ens agrada sentir el vostre parer en els assumptes del Moto Club Manresa, escriviu-nos per carta o al e-mail del club: motoclub@motoclubmanresa.com

REUNIONS SETMANALS

Benvolguts Senyors, soc la senyora d'un membre del Moto Club Manresa i els hi vull preguntar, perquè les reunions que fan els divendres es tenen que acabar tan tard a la nit? ja que és de suposar que les carreres no donen tanta feina com per fer debats a les nits.

Crec que parlar una estona de carreres ja omple l'afició que un pugui tenir

També a l'hora de les carreres es treballa a deshores i crec que es podria llogar a gent per que fes la feina.

Res més, una salutació per a tothom amb el desig de que pugueu anar una mica més d'hora. Si creieu que aquesta carta no val la pena publicar-la, si prego que la llegiu entre tots..

RESPOSTA

Apreciada Sra. sense cap ànim de polèmica, vull contestar la seva carta, ja que em dona la possibilitat d'aclarir una cosa que fa anys que està passant.

El Moto Club Manresa, per causes que intentaré explicar, sobrevis a una llegenda fosca inventada per la gent que, ha utilitzat el nom del club com a tapadera.

La gent que ve al Moto Club fa un servei bo, tant si és poc com si és molt, i els hi estem molt agraïts. Però els que diuen que van al club i nosaltres no tenim el gust de conèixer-los, fan un pobre i flac servei a l'entitat i a ells

mateixos, ja que fer servir el club d'excusa per així poder fer altres coses no relacionades amb el motociclisme, no deixa en gens bon lloc al qui ho fa.

Aquest explicació fa molts anys que desitjava donar-la ja que, els que fa temps que som a l'entitat, ens avergonyeix que es tinguin aquests dubtes sobre la nostra integritat i de la nostra feina en vers al club.

Els matrimonis, en aquests casos, s'assemblen, i el que passa a casa d'un, passa a casa de tots. Les senyores, quan arribem a casa, ens pregunten d'on venim, i en un principi sembla una molèstia, però després ens preguntem, què passava si no ens diguessin res?

Un creu que el matrimoni és estimació i comprensió i d'això se n'ha de fer una referència.. Així d'aquesta manera s'entendrien aquests moments i d'altres que tots tenim, i això que cada casa és un món.

Jo per acabar voldria dir-te, que si el teu marit ve al Moto Club, estigues tranquil·la, que no tindràs cap problema dels que penses que poden passar. El aribar tard és perquè els divendres, quan acabem la reunió, ens anem a sopar i per això es fa tard. En aquest sopar pot venir tothom i sovint et trobes amb gent que fa molt temps que no veus i s'allarga la vetllada.

En quan a llogar gent per treballar, el club ja fa temps que ho fa, ja que si no, no es podria fer res, però tot i així, necessitem estar tots al peu del canó.

CALENDARI DE PROVES RESTANTS DE 2008

05	OCTUBRE	3h.	Resistencia Tot Terreny de Sallent (Hostal del Camp) Homenatge Albert Ferrara
11-12	OCTUBRE	II	Trobada de Minimotos de Manresa (Palau Firal)
19	OCTUBRE	V	Excursió de Tardor moto turística i cultural
26	OCTUBRE	XXV	Pujada en Costa Pont de Vilomara (motos i quads) Campionat de Catalunya
02	NOVEMBRE	VI	Enduro del Bages "El Canadell"– Campionat de Catalunya
16	NOVEMBRE	VI	Moto-cross de Castellolí - Campionat de Catalunya
14	DESEMBRE		Esmorzar fi de temporada

EL PERSONATGE: MAURICI PERRAMON I FONT

M.Perramon en el 50è aniversari d'Ausa

Parlar de Maurici Perramon i Font, es parlar, ni més ni menys, que del representant d'una institució manresana i internacional de primera línia, amb tot el que això, tan fàcil i tant complicat alhora, comporta. Institució cent per cent familiar que ha assolit els èxits empresarials més importants per les nostres contrades des de que l'home va inventar el món del negoci.

Ell però, com a persona de món i acostumat a tractar amb tothom, ens rep amablement al seu despatx, impressionant per les seves proporcions, i acollidor alhora, on es representa des del punt de vista del profà, totes les decisions nacionals i internacionals que s'han pres allà dins, i que ha afectat a totes les persones i fàbriques repartides arreu del món. Tot un somni.

Un cop trencat el gel de les primeres presentacions, de la mà del seu fill i amic de tots els socis del Moto Club Manresa, en Xavier, seiem i passem a fer un petit repàs per la vida d'aquest, també soci del Moto Club, que ha sabut valorar en tot moment les circumstàncies que l'han envoltat, i recolzat per la seva família, encara continua al capdavant de tan important empresa.

En Maurici Perramon neix a Manresa el vint-i-quatre de Desembre del mil nou-cents vint-i-tres, per tant aquest any en farà vuitanta cinc, quan arribi Desembre. És el segon fill d'un total de sis germans, la família era oriünda del carrer Viladordis, al barri de les Escodines, d'una casa que existia aleshores i es deia "Cal Cant", se suposa que el nom venia d'alguna afició a cantar d'algun avantpassat. Allà va néixer ell i la seva germana, però poc temps després, quan el seu pare, que treballava en una empresa de cinteria, es va establir pel seu compte, amb el nom de "Perramon i Badia" a "Can Matamala", al Poble Nou, ells van anar a viure a uns pisos que hi havia a la carretera de Vic que s'anomenaven

"Can Trapé", situats al davant dels vins Roqueta, amb el temps l'empresa es va traslladar, també, a la carretera de Vic on, actualment, encara existeix i amb el mateix nom.

Recorda de la seva infantesa el parvulari de Casa Caritat i després va anar als anomenats "Hermanos" de La Salle, aleshores al carrer dels Esquilets. A l'esclatar la guerra civil, va anar canviant d'escola constantment i no pot recordar exactament a totes les que va anar, però eren temps convulsos i les circumstàncies així ho exigien. A l'acabar l'enfrontament armat, i amb la disbauxa originada per la mateixa i el repartiment de llocs on estaven els seus germans no recorda exactament el curs que feia, però sí que recorda amb molta claredat que assistia a classe a una acadèmia anomenada "Acadèmia Cots" que estava situada al carrer Guimerà. Va ser poc temps després, quan la malaltia, aleshores més freqüent, el va atrapar i la tuberculosi, molt forta, es va apoderar del seu cos i va estar molt de temps apartat de qualsevol activitat. Professionalment, el seu inici a l'empresa familiar va ser totalment pràctica. Treballant enmig dels talers va ser on va fer les millors pràctiques laborals que es podia fer aleshores, clar que no tothom tenia una empresa, que en aquells moments ja era "Perramon i Badia". Reconeix, amb cert orgull, que la seva veritable o, millor dit, la primera vocació va ser més de cintaire que no pas de mecànica, com ha acabat finalment.

Precisament el dia que vàrem conversar amb el Sr. Perramon, va ser el dia de la inauguració del Museu de la Tècnica, on hi ha una bona part dedicada a la cinteria, i ens explica satisfet, que un taler que hi ha aportat la firma de "Perramon i Badia", va ser pràcticament fabricat per ell. Dissenyat i executat amb la afició i la vocació que sols pot tenir una persona que ha dedicat la seva vida a aquests temes. Assegura que fabricants de talers de cintes, en tot l'estat espanyol, només n'hi havia a Manresa i recorda, amb molta simpatia un tal Sr. Obiols, que era conegut a tot l'estat per ser un dels millors fabricants.

Edifici on hi ha situat el museu de la Tècnica.

EL PERSONATGE: MAURICI PERRAMON I FONT

De totes maneres la mecànica ja la portava a la sang i la casualitat va fer que, un cop acabada la guerra, i donat que hi havia molta manca d'energia, la majoria de fabricants es van tenir d'espavilar per acoblar motors auxiliars per tal de no haver de parar l'activitat. Malgrat que ja feia anys que es coneixien, va ser aquí quan la relació amb els germans Tachó va començar a ser prou fructífera, primer a l'hora de fabricar i col·locar els motors per les màquines, (recorda un motor d'aviació que els germans Tachó li van portar de Barcelona i que va anar molt bé fins al moment de voler-lo fer anar amb llenya, per la transformació en un gasogen i això va provocar la producció d'uns quitrans que el mateix Tachó va haver de solucionar-hi), i posteriorment per engegar negocis en comú que farien, una vegada més, història de Manresa i de Catalunya a la resta de l'estat i del món.

A l'altra banda de la carretera de Vic van edificar unes naus per posar-hi talers a l'últim pis, però els tremolors de les màquines van originar algunes queixes veïnals i van tenir de baixar-les a la planta baixa, on ja una part d'aquesta planta duia, per primera vegada el nom d'"AUSA", Automóviles Utilitarios Sociedad Anónima. Mitjançant un conveni entre el Sr. Perramon, els germans Tachó i el Sr. Vila, allà es van començar a fer els primers prototips del que seria, a curt termini, el famós "PTV". Vehicle que va fer estralls entre la gent de classe mitjana que d'aquesta manera podien gaudir d'un vehicle fabricat a Manresa i exportat a altres indrets. Va ser tota una època que va significar per a la història industrial de casa nostra el reconeixement a tots nivells de la capacitat de projectar, executar i fabricar vehicles a motor. A l'any 1961, comenta amb una miqueta de sorna, amb la irrupció al món de l'automòbil del Seat 600, van decidir deixar de fabricar el "PTV", per tal de no perjudicar els interessos de Seat. Cal reconèixer que sentit del humor i subtileza, quasi britànica, no n'hi falten. La empresa però, no podia aturar-se, i amb el mateix nom, com fins avui dia, van passar de la fabricació de l'automòbil a la fabricació del Dúmpier. A finals dels anys setanta o començaments dels vuitanta la ubicació d'"AUSA" es va traslladar al lloc on actualment està situada. A l'Avinguda dels Dolors, des d'on segueix sent el màxim responsable de l'empresa. Casat el 10 de

El PTV en els seus temps de glòria

Juny del 1952 i pare de nou fills, segueix amb les seves inquietuds industrials i la seva profunda religiositat que l'ha acompanyat tota la vida i que, segur, l'acompanyarà durant molts més anys, en benefici de tots els qui el coneixen i l'estimen.

Per altra banda és membre del Moto Club Manresa, pràcticament dels primers

moments, però ell sempre s'ho ha agafat com un grup d'amics on anar a fer el cafè i xerrar de les mateixes aficions i il·lusions. El motor i la mecànica era la conversa més habitual aquella època mentre prenién el cafè a l'antic i desaparegut bar "La Cervesia", a la Muralla del Carme, on el Sr. Manel Seoane els hi deixava la planta de baix, actualment ocupada per una sala de joc, per les seves reunions i converses.

Les casualitats, o les circumstàncies provocades, això es un secret que sols el destí ens pot desvelar, van fer que, cinquanta anys enrere, al Moto Club Manresa hi havia votacions per triar nou president i nova junta, però els estatuts prohibien presentar-se a tots aquells socis que no tenien una antiguitat determinada i uns dels candidats no complien aquesta premissa i es van escindir, creant un club paral·lel i provocant una mini crisi que va estar a punt de fer desaparèixer el nostre club. Era el moment de plegar o posar-ho en mans d'una persona amb iniciativa demostrada i amb capacitat de diàleg i d'organització. Així es va fer, i la persona encarregada de posar en marxa de nou tot l'engrenatge va ser, qui no?, el Sr. Perramon, acostumat a reptes molt superiors i dels que sempre n'ha sortit airos i reconegut. La seva funció va ser reeixida i gràcies a ell podem dir que el Moto Club Manresa segueix més viu que mai. Els intents de tornar a agrupar de nou les dues entitats s'ha provat més d'una vegada però sempre hi ha serrells que retallar. Segur que a curt termini serà possible i no m'es-tranyaria que el Sr. Perramon tingués una part important en aquesta negociació, però això ja es especular i aquí parlem d'història.

Com a anècdota ens explica que ell quasi no ha corregut mai, simplement era amant de les tertúlies, malgrat això si que havia participat, amb una Montesa Brio-90, a "Les Vilaredes", però em temo que no va guanyar cap cursa. Ell ha guanyat totes les curses que s'ha proposat a nivell industrial i personal. Sr. Perramon, gràcies per ser soci i amic del Moto Club Manresa.

ENDURO ACTUAL: ROGER SANLLEHI

Preparant la fi de la Temporada

Hola de nou, sóc el Roger Sanllehi, com esteu? Des de la última vegada que vaig escriure han passat moltes coses. Anirem per parts: a finals de maig es va disputar la quarta cita puntuable pel nacional d'Enduro a Becerreá (Lugo). Va ser una carrera molt bonica però també molt dura. El rally era tècnic i complicat i tenia un control horari molt apretat. Les especials eren molt complertes i transcorrien per paratges de gran bellesa. La pluja dels dies abans de la carrera va deixar algunes zones amb el terreny en condicions un pèl complicades, però altres, com la crono van quedar en condicions perfectes per la pràctica de l'Enduro. Allí vaig realitzar la meva millor actuació fins ara, aconseguint la vuitena posició en la classe d'Enduro 2 i la setzena abso-

luta. Els meus companys d'equip (HM Motorgas) també van tenir una actuació destacada: Joan Jou i Melcior Faja van ser quart i sisè en la classe d'Enduro 3 i tretzè i dinovè, respectivament, en la classificació absoluta.

A falta de només dues carreres per la fi del nacional d'Enduro (Castellgalí 19 d'octubre i Reus 26 d'octubre), ocupo la novena posició en la categoria d'Enduro 2 i la vint-i-cinquena absoluta. Faré tot el possible per intentar millorar aquestes dues posicions. Pel que fa a les provisionals de les diferents categories, cal dir que en Enduro 1 Ivan Cervantes (KTM) té més de mig campionat a la butxaca, Dani Llobet (HM Motorgas) i Jordi Jou (Yamaha) s'han vist perjudicats per les lesions i per això no estan en les posicions d'honor de la categoria. En Enduro 2 Cristóbal Guerrero (Yamaha) lidera amb facilitat la classe i si no hi ha

cap imprevist s'adjudicarà un nou nacional. En igual situació es troba Xavi Galindo (KTM) en la categoria d'Enduro 3, ja que la té controlada. Joan Jou (HM Motorgas) és quart, Lucas Puerta (Yamaha) és sisè i Melcior Faja (HM Motorgas) setè. Si voleu obtenir més informació podeu visitar www.rfme.net ó bé www.the-clockstaff.com.

Pel que fa al mundial d'Enduro cal dir que ja només resten dues proves per disputar-se: el GP d'Itàlia (Piediluco) i el d'Europa (Mende-França).

A mitjans de juny es va disputar la quarta carrera a Polònia, i al juliol la cinquena a Gales i la sisena a França.

Només vaig prendre part en la de França (Uzerche); va ser una carrera molt bonica, l'or-

ENDURO ACTUAL: ROGER SANLLEHI

Preparant la fi de la Temporada

ganització de la qual cal remarcar. Van fer un molt bon treball per aconseguir un equilibri entre una bona carrera pel pilot i una fàcil d'entendre pel públic. El millor exemple d'aquest fet és que la distància entre el paddock i les tres especials era de cinc minuts anant a peu!! Com sempre passa a França va haver-hi una assistència massiva de públic arribant als 30.000 espectadors. El primer dia de carrera va ser bo per mi; vaig estar lluitant tota la carrera per entrar entre els 20 millors en la classe Junior però finalment no ho vaig aconseguir. El segon no va anar bé ja que just començar la jornada em vaig ressentir d'una antiga lesió i vaig córrer tot el dia amb dolor. Tot i així vaig gaudir molt en aquella carrera ja que era complicada però molt complerta. En Joan Jou també hi va prendre part i va aconseguir una molt bona posició en la classe d'Enduro 3 sent dotzè el segon dia. Cal remarcar que el tricampió del món Ivan Cervantes ocupa la segona posició en Enduro 1 però manté opcions per aconseguir la seva quarta corona consecutiva. Cristóbal Guerrero és cinquè en aquesta mateixa categoria i en Enduro 3 Xavi Galindo és vuitè. Per aconseguir més informació sobre el mundial visiteu www.abc-wec.com.

CORREDORS D'AHIR: BENET SALVANS CAMPROBI

Foto actual de Benet

En **Benet Salvans Camprobi**, va néixer al poble de Perafita l'any 1947, als 14 anys va anar a treballar a Cal Panes i d'allà li va sortir l'afició de la moto, que

el va portar fins a les carreres. Va debutar a la I Carrera en Costa de Sant Mateu de Bages, en la categoria de 125 cc. i va quedar primer de la mateixa.

També va anar als circuits de Teruel, Granollers i va continuar amb les Pujades en Costa, que en aquells temps eren habituals.

Va destacar en aquesta especialitat, i va arribar a ser dels primers del Campionat de Catalunya, i això que, per motius de forma, no el van admetre en totes les curses.

Això va ser el aperitiu per anar a fer el somni de tots el corredors d'aquell temps, les 24 Hores de Montjuïc, fet que hi ha havien aconseguit altres corredors manresans.

L'experiència no va ser molt satisfactòria, doncs a les sis hores de carreres va patir un accident que el va portar a l'hospital, lloc on li van diagnosticar una ferida greu a la ma. Això els va obligar a retirar, donant per finalitzada aquesta carrera.

Benet, amb el n°39, traçant una corba en les 24 h. de Montjuïc

L'any següent va tornar, i després de molts problemes mecànics, va finalitzar el cinquè de la categoria 250 cc. i 28è de la general de 50 equips que hi havia.

Una altra de les seves aficions ja la va portar a terme com a membre del Moto Club Manresa, i era l'espectacle "Motoristic Show", que es va fer en diverses poblacions de Catalunya. En Benet, es va convertir en un dels artistes del show, ja que el seu número no va ser mai més igualat per cap altre membre del espectacle, es tractava d'anar sobre una escala de 8 graons muntada sobre una moto, i ell desde dalt de tot de l'escala, conduïa el vehicle, voltant per tots els camps de futbol. Després, es succeïen altres números, com per exemple, bolcar cotxes, etc..

Però, com sol passar habitualment, les obligacions i la feina el van anar apartant, a poc a poc, d'aquestes activitats. I en l'actualitat és un home aficionat al motorisme de cap a peus, encara que sense practicar. Potser recorda amb enyorança tot el que ha viscut, si, però les experiències que va tenir aquells temps de joventut no li traurà ningú.

Nosaltres, amb aquest escrit, les volem compartir i, de pas, ensenyar als joves que ara no ho tenen tan difícil com abans, per obrir-se camí en aquest món.

En Benet, en el moment més àlgid del seu número al "Motoristic Show"

MOTOS QUE VAN FER HISTÒRIA: AJS 3ª part

Malgrat les desil·lusions que pugui provocar la bicilíndrica de 500 c. c., la fidelitat dels incondicionals de la AJS continua justificant-se pels èxits de la mono cilíndrica 7R de 350 c. c. que es va fer famosa amb el nom de "Boy Racer". Era una motocicleta que podia enllaçar-se idealment amb la 350 de l'any 1927, i que igual que aquella va assolir importants èxits.

El primer model va aparèixer al 1948 i amb deu anys va vendre més de mig miler de motos d'aquest tipus a corredors privats. A tots els circuits del món, corredors de totes les nacionalitats arribaven victoriosos a les metes sobre una 7R de la AJS. El motor de la "Boy Racer" el va projectar Philip Walker i va ser millorat constantment en base a les experiències de les curses. Les motocicletes que pilotaven corredors oficials de la casa gaudien, com no podia ser d'altre manera, d'una assistència i una posta a punt especials, però no presentaven gaires diferències respecte a les que es venien a corredors privats.

De totes maneres, es va destinar exclusivament als corredors oficials el model experimental projectat per H.G. Hatch, successor de Philip Walker i projectista de la Excelsior de quatre vàlvules de 1933, considerada una autèntica joia de la tècnica. El motor d'aquest model experimental tenia una sola vàlvula d'admissió i dues d'escapament disposades radialment al cap del cilindre. Cada vàlvula estava dirigida per un arbre de lleves en culata, i per tant, els arbres eren tres. La vàlvula d'admissió estava regida per arbre de lleves disposat transversalment, segons la tradició de la AJS i mogut per una cadena; aquest arbre donava moviment mitjançant engranatges cilíndrics a un arbre de reenviament que, a la vegada, feia moure els arbres de lleves de les vàlvules mitjançant pinyons cònics.

Bob McIntyre amb la AJS 350cc 7R, el 1952

AJS 350cc 7R, model de l'any 1948

Una AJS de tres arbres de lleves en culata, de 350 c. c. va guanyar a Montlhéry (França), a l'Octubre del 1952, tretze rècords mundials, entre ells el de velocitat: 186,13 km/h.. La AJS 350 "Boy Racer" va seguir en escena fins l'any 1961 dominant la categoria de 350, així com la Norton dominava, per la mateixa època, la categoria de 500 c. c. amb el model Manx. Aquesta moto va obtenir el millor èxit esportiu al 1952, quan Bob McIntyre no només va guanyar el Junior Manx Grand Prix amb la 7R de 350 c. c. sinó que amb la mateixa moto es va classificar segon en la categoria de 500 i va estar a punt de repetir la doble victòria de la 350 en el Tourist Trophy de 1951.

Durant els anys seixanta, la AJS va tenir una producció de sèrie que anava de les 250 mono cilíndriques a les 650 i 750 de dos cilindres verticals. Els mateixos models, naturalment, figuraven en el catàleg de la marca Matchless.

La situació del grup es feia cada vegada més difícil, fins que, a finals dels anys seixanta, es va suspendre pràcticament la producció de motos de gran cilindrada. Al 1974, efectivament, es disposava d'un sol model AJS, una tot terreny de 250 c. c. mono cilíndrica de dos temps que va participar en competicions de cross i de tot terreny però va obtenir uns resultats modestos.

Pels anys setanta va agafar molta força en el sector industrial anglès el grup Villiers. No era un nom nou, ja que els seus orígens es remuntaven a una fàbrica de bicicletes fundada a finals del segle XIX i que al 1912 va començar a construir motors. En cinquanta anys de vida va fabricar motors de dos temps per a totes les cilindrades i es va convertir en un grup industrial de certa potència, grup que va absorbir a Norton quan Matchless i AJS varen suspendre, definitivament, la seva producció.

RETALLS PERIODÍSTICS PEL RECORD: VI SUBIDA EN CUESTA DE MONTSERRAT 1964

encuestas de «manresa»

Cualidades y defectos de una gran prueba

Dentro de poco más de cuarenta y ocho horas, se pondrá en marcha una de las pruebas de motociclismo y automovilismo más importantes que figuran en el calendario nacional. No es sólo por su difícil itinerario, sino por su espectacularidad y la belleza de su escenario. Biela Club Manresa, que cogió después de varios años de suspensión, las riendas de su organización se ha propuesto darle el auge y la categoría precisa, y a nuestro entender año tras año lo va logrando. «MANRESA», que en este suplemento refleja en crónicas, artículos y reportajes la valía e importancia de esta prueba y su organización, ha querido pulsar la valiosa opinión de don SALVADOR FABREGAS BAS, don IGNACIO RIBAS NOGUER, don ANGEL SETVALLS PERRAMON, don GUILLERMO BAS BORRELL, don RAMON BIOSCA COTS, don PEDRO SALA MONTAÑA, don GERMAN CABRERA ROCA, don ANTONIO ELIAS CASALS y don RICARDO FARGAS BOLAÑOS, abriendo una encuesta sobre tan importante prueba y centrada en las tres siguientes preguntas:

- 1.ª — ¿QUE OPINION LE MERECE LA SUBIDA EN CUESTA A MONTSERRAT?
- 2.ª — ¿CUALES SON A SU JUICIO LAS CUALIDADES MAS DESTACADAS DE LA PRUEBA?
- 3.ª — ¿QUE DEFECTOS ENCUENTRA EN ELLA?

SALVADOR FABREGAS BAS, Presidente de la Federación Regional Catalana de Automovilismo y Presidente del Real Automóvil Club de Cataluña:

1. — La Subida a Montserrat es una prueba vinculada extraordinariamente al calendario automovilístico y se celebraba ya antes de nuestro Glorioso Alzamiento Nacional. Su desaparición fue muy sentida por cuantos amamos el deporte del motor pero, afortunadamente, hace unos años nos volvería a ser presentada con el entusiasmo y la pujanza que caracteriza al Biela Club Manresa. Este resurgimiento de la antigua prueba nos ha complacido a todos, tanto por sus características deportivas, cuanto por el maravilloso paisaje en que transcurre, tan vinculado a nuestra región por múltiples y entrañables razones.

2. — Estimo que lo más sobresaliente de ella es su longitud de 7 kilómetros, pues la mayoría de las carreras en cuesta adolecen de un breve itinerario, en el que los pilotos apenas tienen tiempo de demostrar sus cualidades.

3. — A mi modo de ver, como participante, sólo hallé uno en cierta ocasión, pero que resultó sumamente molesto. Se trata de que en una ocasión se adoptó la fórmula de a media carrera abrir el circuito para permitir el paso del público; ello representó a los participantes una larguísima espera hasta que se volvió a reanudar la carrera. Creo, no obstante, que esto ha sido solventado y me congratulo por ello.

IGNACIO RIBAS NOGUER, Presidente de la Federación Catalana de Motociclismo:

1. — Por muchísimos motivos podemos considerar a la Subida en Cuesta a Montserrat como una de las mejores del calendario nacional. A mí, personalmente, me sobrecoge el espíritu al ver a nuestros deportistas escalar raudos la Sagrada Montaña cual si buscaran alas para postrarse a los pies de la Moreneta.

2. — Si unimos a lo dicho la grandiosidad del paisaje, el magnífico trazado con fuertes curvas y desniveles, su difícil recorrido que exige la máxima destreza de los pilotos y una superior preparación de las monturas y el largo kilometraje que le hace apta para grandes pruebas internacionales, tendremos a la vista las grandes cualidades de dicha prueba. A todo esto debemos añadir la magnífica e impecable organización de que hace gala el Biela Club Manresa, cuidando todos los detalles de la misma, lo que ha dado como resultado la gran acogida por parte de los pilotos, que acuden en bloque para su disputa, y a la gran masa de público que cada vez en mayor número, se desplaza para presenciar tan soberbio espectáculo.

3. — Propiamente sólo le encuentro un defecto; el paso a nivel del desaparecido cremallera que ha sido, hasta hoy, el único obstáculo para que esta gran prueba que es la Subida en Cuesta a Montserrat pueda ser puntuable para el Campeonato de Europa de Montaña, título que, de lograrlo, representaría un nuevo motivo de gloria para el club organizador y un motivo más de prestigio para el motociclismo español.

ANGEL SETVALLS PERRAMON, antiguo participante y actual Presidente de Moto Club Manresa:

1. — Que es una de las carreras en cuesta que puede catalogarse entre las mejores de Cataluña, tanto por su cuesta y variadas curvas, trazado que para el buen piloto le permite destacarse y prestigiar su montura.

2. — En mi opinión cabe destacar que por corto recorrido de siete kilómetros, tiene un desnivel muy pronunciado, ya que partiendo de la salida se encuentran difíciles virajes, que es donde hay que demostrar la pericia del conductor. Además deben resaltarse por su importancia los pasos de «la roca», «la paella» y «paret seca» e igualmente el «pas a nivell», tan marcadamente tradicional.

3. — Por decir defectos, no encuentro que sean destacables, ya que el piso de la misma se encuentra en buenas condiciones, ya que sus peraltes son bien pronunciados, con sus grados correspondientes y en continuo cuidado. Si algo puede citarse en contra es el viraje de la Colonia Puig.

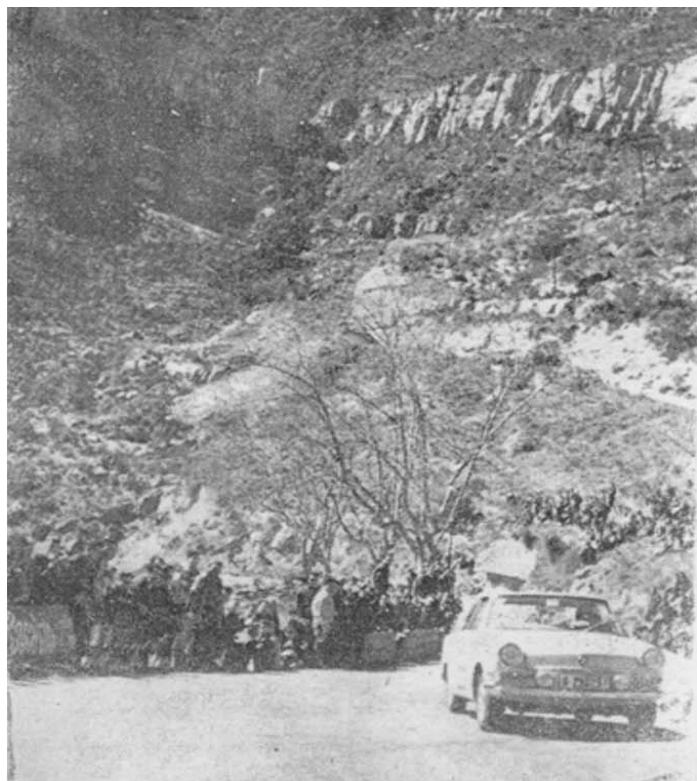
GUILLERMO BAS BORRELL «Milano», conocido corredor automovilista:

— 1. — Inmejorable, tanto por su organización, trazado, época del año y calidad de participación.

2. — Trazado largo y con fuertes desniveles, con un tipo de curvas desiguales y unos tramos rápidos y otros que lo son menos, siendo la única carrera en cuesta que tiene estos diferentes matices.

3. — Tener que hacer los entrenamientos en un día de trabajo. Para los de fuera de Manresa iría mejor el sábado por la tarde o bien el domingo antes de la subida.

RETALLS PERIODÍSTICS PEL RECORD: VI SUBIDA EN CUESTA DE MONTSERRAT 1964

ANTONIO ELIAS, corredor de Biela Club Manresa:

1. — He tomado parte en la carrera en Cuesta a Montserrat, tanto como participante como espectador, y puedo decir que en ambos aspectos se disfruta en esta carrera, no siendo solamente ésta mi opinión particular sino también de los que conmigo estaban.

2. — Las principales cualidades de la carrera en Cuesta a Montserrat, residen en su maravilloso circuito, en especial las curvas que hay en el mismo que creo suman un total de alrededor de 50 en sólo 7 kilómetros. También contribuye a ello el pronunciado desnivel de la cuesta, que a su vez implica la necesidad de poseer una máquina que más que rápida tenga "repri-se".

3. — A mi parecer creo que el paso a nivel es un inconveniente, ya que de él se deriva la pérdida de una fracción de tiempo en la subida, aunque el paso a nivel esté para todos los corredores. También es inconveniente el que los corredores manresanos estén faltos de máquinas para competir con las que allí acuden, ya que por lo general los corredores manresanos participan con sus máquinas particulares frente a otros que acuden con verdaderas máquinas de competición.

RICARDO FARGAS BOLANOS, famoso corredor motociclista y actual recordman de la Subida en Cuesta a Montserrat:

1. — Es una carrera en cuesta buenísima la de Montserrat, merece especial mención su buena organización.

2. — El trazado del recorrido es sin duda alguna la principal cualidad de esta carrera, ya que son pocos los circuitos que en este tipo de carreras reúnen las características del de Montserrat.

3. — En primer lugar creo que debería aumentarse el tiempo de los entrenamientos, de forma que fueran posibles por lo menos tres escaladas. También deberían darse premios en metálico.

GERMAN CABRERA ROCA, corredor local de motocicletas:

1. — Considero a la carrera en cuesta a Montserrat como la mejor subida en cuesta de cuantas conozco por lo que al circuito se refiere, ya que su pronunciada pendiente, su relativamente larga longitud, las numerosas curvas del circuito y el perfecto estado del firme de la carretera, contribuyen en gran parte a ello.

2. — Lo mejor de la subida en cuesta a Montserrat es su gran ambiente, ninguna otra carrera en cuesta reúne la gran cantidad de público que hay en Montserrat, público que anima a los corredores y en especial —naturalmente— a

los manresanos, también son cualidades lo anteriormente mencionado del circuito y la buena organización.

3. — Defectos en particular no creo tenga ninguno, aunque puede mencionarse lo que ocurre en muchas partes, la escasez de premios, un corredor que se arriesga tomando parte en una de estas carreras merece un buen premio. Yo creo que deberían aumentarse las copas que se entregan y dar premios en metálico. También creo que debería aumentarse el número de controles en la prueba, en especial en algunas curvas peligrosas en las cuales es posible algún accidente.

PEDRO SALA, comerciante del ramo del automóvil:

1. — Según mi opinión, lo que creo merece destacar es la bien cuidada organización de la carrera y el hecho de ser seguida no sólo por la afición de nuestra comarca, sino también la de varios puntos de la provincia.

2. — Una de las principales cualidades de la subida en Cuesta a Montserrat es el de tener un trazado idóneo para esta clase de pruebas así como el público gusta de la espectacularidad de algunos puntos tales como el paso a nivel y la curva conocida por la "paella", entre otros.

3. — Particularmente no encuentro ningún defecto, considerándolo desde el punto de vista de espectador, ahora bien creo que los participantes que logran los primeros puestos de la carrera deberían tener derecho a algún premio en metálico, esto más que mi opinión es la de algunos corredores con los que he sostenido algunas conversaciones sobre esta carrera, corredores no precisamente únicos en esta prueba, sino en varias nacionales.

RAMON BIOSCA, corredor motociclista:

1. — Yo creo que la subida en Cuesta a Montserrat será siempre una de las más tradicionales carreras en cuesta de nuestra región, lo era ya cuando la organizaba el Real Moto Club de Cataluña, y lo será siempre.

2. — Las principales cualidades de la prueba a mi juicio son la impecable organización que hay en esta carrera y también la gran cantidad de participantes que a ella acuden, ya que siempre es más meritorio quedar en los primeros puestos habiendo una buena cantidad de ellos detrás, que no cuando sólo hay unos pocos.

3. — La cuesta de Montserrat es buena y discurre por unos parajes magníficos, pero la considero peligrosa, siendo este el principal defecto que encuentro en ella. Además creo que se tendrían que aumentar los premios, no me refiero exclusivamente a premios en metálico, sino que incluso se podrían dar más copas, o por lo menos dar copas especiales a los manresanos, ya que en una carrera como la cuesta de Montserrat nos enfrentamos a auténticos profesionales del motociclismo que tienen siempre ventaja sobre nosotros en especial con las máquinas de que disponen.

X PUJADA EN COSTA SANT MATEU de BAGES

18/05/08 Campionat de Catalunya i Andorra de Muntanya d'Automòbils: Memorial Laia Altimira

1er classificat en turismes: Agusti Albareda (Lancia Delta), 2:56,580

Hola companys, soc l'Altimira que a petició del Moto Club Manresa, us faré un resum d'aquesta pujada automobilística. En l'apartat organitzatiu, un deu, per aquesta pujada es nota que el Moto Club s'hi deixa la pell, i fan un muntatge a l'alçada d'un mundial. No en va, el Club la té com la prova estrella de l'any.. I no ho dic tan sols jo, tots els companys corredors en queden molt contents i ens feliciten pel muntatge.

Bé, passem a la part esportiva. Enguany vam tenir una molt bona inscripció:

15 Barquetes CM, que són aquelles que porten motor de moto 1000R amb carrosseria de tubular i fibra, i que donen un espectacle bestial.

2 Formules, el de color blau no és en Fernando Alonso, però és rapidíssim, ha sigut

quatre cops campió de Catalunya, i aquí va acabar segon.

26 Cotxes Turisme, dels quals, cal destacar el BMW M3 E36, d'en Jaume, el Lancia Delta de l'andorrà A.Albareda, el Seat Leon Turbo d'en Bigas i també menció al Renault Alpine del corredor local C.Darmé..

La prova va ser molt disputada, tant en Barquetes com en Turismes. En el primer cas, la lluita es va centrar entre l'actual líder del campionat, C.Mestres, el Formula del ex-campió Enjuanes i en J.Martínez, el nostre actual millor representant en el Campionat d'Espanya de Muntanya, i que ja ha aconseguit un 3er i un 2on lloc, ara només li queda assolir el més alt del podi. Aquí, a Sant Mateu, en canvi, si que el va aconseguir aquest lloc, encara que una mica ajustat, ja que el

2on Turismes: Josep Chaume (BMW M3), a 3,541

3er: Francesc Munne (Ford S. Cosworth), a 6,819

X PUJADA EN COSTA SANT MATEU de BAGES

18/05/08 Campionat de Catalunya i Andorra de Muntanya d'Automòbils: Memorial Laia Altimira

1er classificat en monoplaces Jordi Martínez (Speed Car), 2:42,813

Formula d'Enjuanes, va quedar a només tres segons de diferència, deixant a en Carles Mestres en tercer lloc a més de 2,8 segons.

En Martínez doncs, amb un temps estratosfèric de 2:42,812 (rècord de la prova), fou el més ràpid, deixant el primer turisme a 14 segons. L'andorrà A.Albareda, amb un Lancia, va ser el primer classificat de cotxes, amb un temps de 2:56,580, seguit pel BMW d'en J.Jaume i del pluri-campió català F.Munné, amb el seu Ford Sierra Coswort.

La present edició fou bastant accidentada, van haver-hi nombrosos trombos, sortides de pista i tocs a les bales de palla sense conseqüències. Al meu entendre, això es degut a la consolidació de la prova, i que els pilot, any rera any intenten millorar els seus registres, i a vegades es supera el límit.

2on: J. Enjuanes (Van Diemen Renault), a 1.307

En quant a la representació del Moto Club Manresa, teníem tres inscrits locals en la categoria CM. En Ernest Planes, corredor habitual en aquesta prova i que fou el millor local classificat, situant el seu Cm en una meritòria cinquena plaça, seguit per en Altimira i per en J. Vilà. El també local i rei de Sant Salvador, amb el seu Renault Alpine, C.Darmé fou el guanyador dels Clàssics.

Del repartiment dels premis i del previ "Pica-Pica", dir que va ser espectacular, ja que el poder fer-lo dins el local sala de l'Ajuntament de Callús, ho va millorar molt.

Bé m'acomio dient-vos que els que vulgueu tenir una visió directa de la prova, el Moto Club té a la venta i a un preu molt mòdic, un DVD de la Pujada. Interessats truqueu a Sr. López al telèfon 625529337.

3er. Monop.:Carlos Mestres (Speed Car), a 2,82

IX PUJADA EN COSTA SANT MATEU de BAGES

17/05/08 Campionat de Catalunya Motos/Quads

Punt de sortida a Sant Mateu, on els pilots esperaven pacientment el seu moment per fer la sortida.

Benvolgut amic, ja en tenim una altra al sac, com diuen els pallassos. Sant Mateu 2008 ja ha passat, i un any més la pluja ens va estar fent la punyeta, poc abans de començar els entrenaments encara estava plovisquejant. Sort que va parar i es va assecar una mica, abans de fer els primers entrenaments, es tenia que anar amb una mica de compte perquè hi havia parts de la pista humida, però els pilots van estar informats i ho van sortejar perfectament. En els segons entrenaments es va notar que la pista ja estava més seca, perquè es van baixar tots els temps d'abans, i quan va començar la primera pujada de la cursa, el recorregut ja estava del tot sec.

La pujada la va guanyar en Miguel Àngel Murillo, amb la seva Yamaha, és un corredor que habitualment es mou pels primers llocs d'aquestes curses. Un altre pilot que també sol està al davant, en Jordi Casajuana, no va

poder prendre la sortida degut a un accident que per sort no va ser greu, Jordi t'esperem ràpid. El que sembla que estigui abonat a la segona posició, és el jovenet corredor local, Sergi Garcia, que també corria amb una Yamaha.

Els sis classificats següents en Scratch, van ser quads, i això era degut a que els revolts eren molt tancats i amb quatre rodes podien entrar més passats, com per exemple en E. Puigdevall, que fins i tot, va trencar la roda..

En la categoria de monocilíndriques vam tenir l'absència de la "motoreta", la qual vam trobar a faltar, esperem veure't a la pròxima pujada.

En la de bicilíndriques va destacar la Trail BMW d'en Josep Brunet, el qual esperem de nou.

En quant a les motos de carretera, hi van

Miguel A. Murillo (Yamaha), 1er en motos.

Sergi Garcia (Yamaha), 2on classificat en motos

IX PUJADA EN COSTA SANT MATEU de BAGES

17/05/08 Campionat de Catalunya Motos/Quads

L'espectacularitat del Side-car no va faltar

córrer vuit participants, algú era nou en les nostres proves. I va haver-hi un accident per part d'un pilot habitual en aquestes pujades, en Josep M^o. Gibert, que no va tenir conseqüències greus i que ja està recuperat del tot, des d'aquí li donem ànims i esperem que torni a competir ben aviat.

En la categoria de clàssiques també hi van venir corredors nous, que esperem veure'ls en pròximes proves, fins i tot n'hi havia un d'Astúries, "bienvenido".

En l'apartat de Quads cada vegada s'hi inscriuen més, en aquesta edició n'hi havien 16 corredors en total, vinga no us desanimeu, que n'hi caben més.

La categoria que tanca la festa és la dels side-cars, i encara que només hi hagi un participant, fa goig de veure el paquet com es mou d'un lloc a l'altre de la moto en cada revolt.

Una vegada més el Moto Club Manresa, servint-se de la seva extensa experiència, ha posat en marxa aquesta prova d'una forma impecable, encara que sabem que sempre es pot millorar. Estem satisfets de les mesures de

Jordi Garcia (Yamaha), 1er classificat en Quads

La participació de Quads va ser molt elevada.

seguretat que oferim als corredors, ja que els deixa córrer amb més tranquil·litat i atreviment, i una vegada més, ho hem d'agrair al Josep M^o. (encarregat de les bales de palla), als seus companys, en Manolo, en Joan Ros i la gent que ho ha fet possible.

No seria just acabar aquest escrit sense fer esment a la categoria 2^a, que són poquets, però són la cantera del motociclisme, esperem que evolucionin adequadament.

Bé, encara que la pluja ens va dificultar la cursa, la participació va ser força nombrosa, sembla que els corredors els hi agrada venir a córrer les pujades. Això ens dóna ànims per seguir endavant la tasca que vam començar ara fa quatre anys, en aquella època eren 28 corredors i ara ja en són el doble. Posem-nos-hi tots a tirar això endavant que segur que seguirem creixent.

Un de la colla no tan jove.

Miguel A. Moreno (Suzuki), 2on en Quads.

I PUJADA EN COSTA D'AVINYÓ: 14/06/2008

Campionat de Catalunya de Motos/Quads

Moment d'una de les sortides cronometrades de les motos.

Hola company, la Pujada d'Avinyó era la primera vegada que es feia i ha sigut la que ha substituït a la de Prats de Lluçanès, ja que la d'aquesta població, no es va poder tirar endavant per problemes burocràtics. Però, com ho diu la dita, no hi ha mal que per bé no vingui, i així ha passat, el nou recorregut ha superat totes les expectatives, encara que com a tram era una mica curt, però era molt tècnic i amb giravolts de 180°. Es van poder veure les traçades dels pilots, ja que eren molt amples, i també com ho compaginaven amb revolts ràpids. Aquí servia de molt el haver rodat en circuits, ja que així traçaves bé corba i aprofitaves al màxim de la pista, que és la única manera de que surtin els temps.

L'asfalt, per l'altra banda, estava en molt bon estat i tenia una bona adherència, això va comportar tenir pocs accidents i els pocs que van haver-hi, van revestir poca gravetat. Això és degut a que les proteccions posades a les corbes han funcionat a la perfecció i els pilots,

en cas d'accident, impactaven en elles, evitant-nos lesions greus indesitjables.

Una vegada més el Moto Club Manresa ha posat la maquinària ha funcionar i ha demostrat que l'experiència és un grau, fent molt bé l'organització. El únic problema ha sigut alguns errors amb els horaris per part d'algú (ja sabem tots de qui parlem), que van comportar alguns nervis i alguns crits, cosa que hauríem d'evitar en pròximes trobades. Penseu que tots estem en el mateix vaixell i hauríem de tenir cura d'ell per evitar que naufragués, i la millor forma és aportant cadascú, allò que millor sap fer, i intentar estar units en les dificultats, sense posar-nos nerviosos.

En l'aspecte de col·laboracions, ens agradaria felicitar per la feina feta als Joans i a la Cristina, ja que en tot moment van estar al peu del canó servint al bar, els beures i els entrepans, que tot s'ha de dir, li donaven quaranta voltes a més d'un bar, enhorabona joans per la feina feta.

Amb tanta participació, faltaven aparcaments.

El sidecar no va faltar a la cita.

I PUJADA EN COSTA D'AVINYÓ: 14/06/2008

Campionat de Catalunya de Motos/Quads

El gran nombre de Quads que van prendre part en la sortida, van crear molta expectació.

En l'apartat esportiu, cal esmentar la categoria 2 i concretament al jove Alex Ramon Boleda, que amb una scooter de 70cc. ho va fer molt bé, demostrant molt bones qualitats com a pilot, qui sap que faria amb una moto més grossa.

La categoria 3ª ha tornat ha posar a dalt de tot del podi a M. Angel Murillo, una altra vegada ha tornat a demostrar que va molt de pressa, i això que va tenir un rival molt competitiu i que es va acostumar a tenir-lo de costat a dalt del podi, es tracta del manresà Sergi Garcia. En tercer lloc, un pilot que a Sant Mateu no va poder-hi anar, però que aquí no ho va fer gens malament. Després es van classificar tres pilots de Manresa: Carles Morales, l'Harillo xic i en Xavi Rossell amb temps molt ajustat entre ells.

La categoria 4ª només compte amb un pilot, Jordi Gros, que una vegada més ha tornat a fer un paper molt meritori per la màquina que porta, quedant en una vuitena posició

Scratx.

En la categoria 5ª, només dos pilots participant, amb la mala sort que un d'ells, no va poder finalitzar la prova, l'altre ho va fer amb una BMW 1200, en Lluís Figueres Baix.

En les motos anomenades de carretera, vàrem tenir 11 corredors, entre ells a J.Casajoana, que després del accident a Sant Mateu va tornar a agafar la màquina, i va fer el millor temps dels onze, el va seguir, com a segon classificat, un pilot nou vingut a les nostres pujades i provenint de terres gironines, Jaume Suseda que anava amb una Aprilia., molt maca per cert, esperem que no sigui l'última vegada que ve. En tercer lloc va quedar en "Pitu", de Sant Fruitós de Bages, que amb la seva KTM, va assegurar l'espectacle al públic, aixecant la roda a la sortida i al final de cada revolt. Com a puntualització, vam trobar a faltar al pilot Josep Gibert, que no va tenir la màquina a punt, esperem veure'l a la pròxima, ànim Gibert.

Accelerant en una de les poques rectes del tram

Una de les motos participants, en plena cursa

I PUJADA EN COSTA D'AVINYÓ: 14/06/2008

Campionat de Catalunya de Motos/Quads

Els dispositius de seguretat donaven un plus de tranquil·litat als pilots.

En categoria 7ª, clàssiques "petites", en Blas Sánchez, va tornar a estar en primer lloc, amb la seva Montesa, el va seguir M. Gómez i d'un altre conegut, J. Batlle, que després de tenir problemes, va trobar la posta a punt de la seva OSSA 250.

Per la categoria Clàssiques "Grosses", vam tornar a gaudir de màquines molt ben conservades i entre elles la guanyadora d'en Pere Auradell, una Triumph 750. En segon lloc va quedar una moto que en las pujades era la referència, la Bultaco 370. La tercera moto classificada va ser la Ducati 450cc., una moto de circuit però que amb uns pilots amb ganes la poden fer córrer a tot arreu, és així o no Quim?

No podem oblidar que també hi van córrer Quads i els petits tenen un pilot que a cada cursa ho fa molt bé, tenint en compte l'edat que té, 14 anys, és en Ivan Torralbo, que corre amb el seu Suzuki 400, ànim xicot. El va seguir en Ramon Vintro i en Joan Luna, aquest dos separats tan sols per un segon.

En la categoria grossa dels Quads, ens van fer gaudir amb les seves derrapades, sobretot les d'en Jordi Garcia, que va ser el guanyador, seguit d'Alexis Garcia, que darrera seu i molt a prop va tenir a Stephan Regginni i a en E. Puigdel·livol, que va aconseguir trobar la posta a punt del seu Quad.

No podíem acabar sense esmentar la participació de l'únic Side-Car, que amb els estiraments per fer les traçades del seu acompanyant, ens va fer gaudir d'una categoria que pocs estem acostumats a veure.

Bé, res més, només donar les gràcies a tots i sobre tot, a la colla vella del Moto Club Manresa i

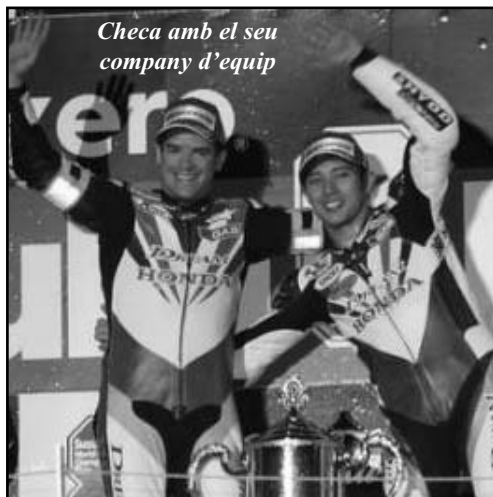
també, als joves, que cada vegada són menys joves.

Un de la colla, no tan jove.

Un Quad amb gas a tope a la sortida de la cursa

ACTUALITAT MOTOS

*Checa amb el seu
company d'equip*

Per als que seguïu el dia a dia dels nostres velocistes locals, ja debeu estar informats de la fita aconseguida pel nostre fill esportiu, Carles Checa. I si no, ara us ho expliquem, el pilot de Sant Fruitós de Bages ha guanyat les 8 hores de Suzuka, fent història en el motociclisme nacional i europeu, ja que és el primer espanyol en aconseguir-ho i el segon europeu darrera d'en Rossi.

En Carles doncs, ens ha donat aquesta alegria als seguidors i amics, fent una carrera magistral en un terreny hostil, i en unes condicions atmosfèriques molt delicades, fets que van ser molt valorats pels responsables del equip Honda HRC. ja que es prenen aquesta carrera com un duel personal entre marques. L'enhorabona per ell i també per el navarclí Dani Ribalta, que amb una Yamaha de l'equip d'en Folch, aconseguiren un meritori 11è lloc.

*Toni Elias en plena
carrera a Brno de la
República Checa*

També volem donar l'enhorabona a en Toni Elies, un altre pilot bagenc, que en la carrera de Brno, va pujar al segon graó del podi, després d'una espectacular remuntada, segell de la casa, que ens deixà a tots bocabadats, demostrant que quan té material a l'alçada de les circumstàncies, és un dels millors pilots de G.P.

I per últim, i encara que no sigui dels nostres, hem de retre homenatge a l'home que ens ha donat i ens segueix donant les emocions més fortes dintre de la modalitat de circuit, Valentino Rossi. La seva carrera de Laguna Seca passarà a la història com la millor que ningú ha vist mai, i la passada famosa del "sacacorchos" serà per sempre, la millor que hem vist, tant els joves com els grans. Gràcies Rossi, sense tu els GP. no seria el mateix.

*Rossi avançant a
Stoner en la corba
del "Sacacorchos"*

I FESTIVAL OFF-ROAD D'ARTÉS: 27/07/2008

EXPLICAT PER EN SALVADOR TODÓ

Hola company, com diuen els pagesos, ja en tenim una altra al sac, el Festival Off-Road d'Artés ja ha passat a la història, i hem de mirar cap al pròxim, però abans, m'agradaria fer una mica de memòria i explicar-vos com hem pogut arribar a realitzar aquest esdeveniment.

Tot va començar, com moltes altres coses, al voltant d'una tassa de cafè. Era el mes d'octubre quan a un benaventurat se li va passar pel cap fer alguna cosa diferent en el món del motor i de les rodes. Els qui tingueu una certa edat, recordareu que ara fa 25 anys, a un altre benaventurat se li va passar pel cap de fer un Festa del Motor, que és tal i com es va dir, hi incloïa motocross, trial, velocitat, trial de Jeeps, etc.. Doncs, va ser un èxit, malgrat que, com ara, va haver gent que el va tractar d'esbojarrat. Ara, només calia mirar-s'ho des

del punt més alt del polígon Bufalvent, i donar-se'n compte del esforç que s'havia realitzat per tirar tot allò endavant.

Com diu un vell boig, però savi, les coses sempre tornen, com les modes, la música i ara, semblava que tocava tornar a fer allò que, ara ja fa 25 anys va passar.

Bé, no cal fer més memòria, ja que ens en donarem compte de lo grans que som i ens posarem malenconiosos. Tornem a l'actualitat doncs, aquest benaventurat del que us parlava, que sóc jo, té la sort de tenir molts amics, i això em va permetre trucar a portes per poder-ho tirar endavant. La següent dificultat que em vaig trobar va ser localitzar un terreny on fer la prova, i no va ser gens fàcil, primer trobar l'indret, després mirar si tenia les mides necessàries pel Show, comptant que s'havien de crear unes fortes mesures de seguretat, ja que hi haurien molts revolts i el públic havia d'estar segur i protegit, mentre gaudís de l'espectacle. Una altra tasca difícil va ser trobar la data, ja que s'havia de mirar que els motoristes estiguessin aturats, al igual que els Car-Cross, els Quads i els Boogies, mentre que també, s'havia d'arribar a un acord amb la Federació, fet que em va suposar un gasto extra de telèfon, fax i e-mails.

Vull aprofitar aquest espai per donar les gràcies al David Domingo per als Car-Cross, al Joan de las Heras pel que fa als Quads i als Boogies, i a un incombustible, Pare Coma, que és com se'l coneix, simpàticament, en el món de les dues rodes, i com no, al Moto Club Manresa, que va creure en el projecte des del primer moment. I tampoc vull oblidar als que no hi creien, que potser ara, s'hauran de mossegat la llengua i empassar saliva.

Salvador Todó parlant en una trobada de motos

I FESTIVAL OFF-ROAD D'ARTÉS: 27/07/2008

EXPLICAT PER EN SALVADOR TODÓ

Imatge panoràmica del bar que es va muntar a prop del circuit Off-Road d'Artés.

Doncs, ja que parlem de la gent que ens ha ajudat, no podem deixar d'esmentar a l'ajuntament d'Artés, amb el Damià al davant, el Roger al costat i la resta de les persones que tenien al seu voltant. També al senyor i la senyora que van fer l'arròs, a en Josep, a en Marc Roca de les torres i a en Jaume Planes, que en tot moment van estar a la nostre disposició en la feina de mantenir la pista en condicions. Cal agrair, també, als nois i noies dels equips de control, amb el Busi i el Raul al capdavant de tots ells, a la gent que va estar a la "tasca" amb el "manyà" de cap, al xicot que ens va instal·lar el sistema de megafonia, a les persones que van fer possible la creació dels circuits, com són el xofer de les màquines i els propietaris de les mateixes, per l'ajut prestat: Vilà Vilà, Excavacions Busi, amb l'Esteban Cardona i en Joan Crespo, el xicot del corró. Espero no oblidar-me de ningú, ja que en aquesta vida, com diuen en castellà, "es de buen nacido ser agradecido", gràcies a tothom i si em deixo algú, demano excuses.

Ara, personalment voldria agrair a unes persones que no me'n fallat mai, en Manel i la M^a. Queralt, mil gràcies per està sempre aquí.

En l'apartat esportiu, us he de dir que jo no en puc parlar massa, ja que abans de començar, quan caminava pel circuit, vaig patir una relliscada amb tanta mala sort, que em va sortir de lloc la pròtesis del maluc, per això vull donar les gràcies a la gent que van ajudar a posar-me a l'ambulància, fent cas de les instruccions d'en "Neto", que és la persona que té cura dels corredors en el transcurs de les curses, encara que, en aquest cas, no era cap corredor l'accidentat, si no un de l'organització. Gràcies al xofer de l'ambulància i al seu

ajudant, per fer el trajecte el més còmode possible per a mi.

Doncs, encara que no sigui viscut en primera persona, us he de dir, que totes les persones que es van interessar per mi, em van comentar lo ben feta que havia sigut la prova a mans dels organitzadors del Moto Club Manresa, gràcies a tots ells.

Els organitzadors desitgem poder fer un altre acte d'aquest tipus, ja que hi han persones interessades en que es faci al seu poble, per exemple, en Ramon que segur que ens podrem entendre.

Bé espero que no us hagi semblat massa extens, només em queda donar la gràcies a la "Mont", per la paciència que té d'aguantar totes les carreres, ja que encara que no la veieu a les curses, "siempre está ahí"

Un de la colla no tan jove, a la memòria de Josep Puigbò.

Els OffRoad prometen espectacle i entreteniment

I FESTIVAL OFF-ROAD D'ARTÉS: 27/07/2008

Memorial Josep Puigbò: Resum de la cursa.

L'espectacular sortida dels 23 motoristes de Quads va ésser el moment més àlgid de la competició

El dia 27 de juliol es va celebrar al poble d'Artés, la primera carrera OFF-ROAD organitzada pel Moto Club Manresa. I ho vam fer a petició del mateix ajuntament, que d'aquesta forma volia homenatjar i recordar al motorista i soci de la nostra entitat, Josep Puigbò. En representació seva va venir la seva germana a la qual, se li va fer lliurament d'una placa commemorant el moment, l'alcalde d'Artés juntament amb el regidor d'esports Sr. Genesca i un representant del MCM, van ser els encarregats d'aquest acte.

En la vessant esportiva va ser un èxit en

Lliurament de la placa commemorativa

quant a participants i en l'apartat tècnic, muntatge i organitzatiu, va ser força positiu, tot i la pressa en que es va tenir que muntar la prova. Per això volem agrair, de part del Moto Club Manresa, a la família Torras d'Artés la seva ajuda, tant a nivell de terrenys, com a nivell de condicionament dels mateixos (regar el circuit) i perquè van estar al nostre costat en tot moment i per qualsevol cosa..

Pel que fa a la cursa, van participar 40 Quads repartits en dues categories, 23 motocicletes, 18 Speed-Cars i 5 Boogies, que es van quedar en tres a última hora. Al matí es

La polseguera aixecada es veia de lluny

I FESTIVAL OFF-ROAD D'ARTÉS: 27/07/2008

Memorial Josep Puigbò: Resum de la cursa.

El moment de la sortida dels corredors SPEED-CARS va crear molta expectació entre el públic assistent

van fer els entrenaments de Quads, de Motos i de Speed-Cars, i també es va decidir fer les eliminatòries i la cursa de les motos i així donar per acabat l'apartat de dues rodes. Per la tarda vam reprendre la competició amb les carreres de Quads i Speed-Cars, que van ser molt disputades, cosa que va fer gaudir molt al públic, que no va fallar, i va venir a veure-les.

L'èxit organitzatiu ens fa feliços i ens dona una satisfacció personal per haver col·laborat, però hi ha una cosa que ens deixa bastant desmoralitzats i és en l'apartat econòmic, que va ser tot un desastre, comptàvem que tot i fer l'entrada gratuïta, hi hagués una bona recaptació en el bar, però no va ser així, la gent no se'n dona compte que aquestes proves són molt costoses i que si li agraden i vol que es segueixin

fent, haurien de col·laborar d'alguna manera, i ja que no pagues entrada, com a mínim consumeix alguna cosa al bar. Però intentem no deixar-nos portar per pensaments negatius i fent un esforç per comprendre aquestes actituds, continuarem endavant per orgull i per la nostra entitat.

Volem deixar clar que els esponsors que han cregut en aquesta i en altres proves, són els que fan possible les mateixes, per això els hi volem donar el nostre agraïment i també ens agradaria que els socis i lectors d'aquesta revista

Speed-Cars en plena competició

col·laboressin amb aquestes empreses, pensant en elles a l'hora de necessitar qualsevol cosa. D'aquesta manera se n'adonaran que la seva aportació no és en va.

Repartiment de Trofeus en les diferents categories

CAMPIONAT CATALUNYA CLASSIC REGULARITAT 2008: 5ª Prova: II Ral·li Anoia Clàssic 19/04/2008

Els guanyadors, Gubern/Pallarols, amb el BMW

El dia 19 d'abril Moto Club Igualada va organitzar la seva prova amb 67 equips inscrits, a punt per fer els 185,9 Km. de recorregut amb 70,89 Km. cronometrats distribuïts amb 8 trams no molt llargs però bastant divertits, 4 d'ells amb taules imposades i pràcticament el doble de punts de control que les anteriors curses, degut això els equips van tenir que afinar molt més i es van acumular més punts de penalitzacions.

La sortida i arribada va ser al centre de

Santa Margarida de Montbui, amb la mitja part a Santa Maria de Miralles

L'actuació de l'equip de Moto Club Manresa format per el pilot Ramon Martí Solé i del navegant, Josep Mª Martí Solé, amb el seu Talbot Samba, tindriem que qualificar-la com la millor, degut al tercer lloc de classe (podí) i catorzè de scratx..

L'equip guanyador de la cursa va ser el format per Josep Gubert i Jaume Pallarols amb BMW 323i, actuals líders del campionat.

El Talbot dels Martí es va fer veure per Igualada

RESULTATS del II Ral·li Clàssic d'Anoia

Classe M: 1é- M. Malo- M. Patiño
Classe E : 1é- M. Porta- M. Mesa
Classe F : 1é- M. Martí- C. Datsira
Classe G : 1é- S. Tallada- T. Bagò
Classe H : 1é- J. Gubern- J. Pallarols
3é- R. Martí- J. Mª Martí

Vespa Primavera	53,8 punts
Triumph TR3	98,8 punts
Mini 1000	17,2 punts
VW Golf	13,2 punts
BMW 323i	5,1 punts
Talbot Samba	24,6 punts

Scratx: 1é- J. Gubert- J. Pallarols
2n- S. Tallada- T Bagò
3é- C. Basart- C. Basart
14é-R. Martí- J Mª Martí

BMW 323i	5,1 punts
VW Golf	13,2 punts
Ford Escort	13,8 punts
Talbot Samba	24,6 punts

IV RAL·LI CLÀSSIC DELS VOLCANS 10/05/2008

El Talbot dels Martí, del MCM.12è de 111 cotxes

Prova que no puntuava per cap campionat, però de gran anomenada, fet que ho demostra els 116 participants que va aconseguir el Motor Antic Garrotxa organitzador de la prova. Aquesta, constava de més de 300 kilòmetres de recorregut distribuïts en 10 trams, dels quals 195,97 quilòmetres eren cronometrats, aquest any el traçat el van variar de el habitual, anant cap les comarques de l'alt Empordà i baix Empordà entre d'altres, fent un recorregut dur i trepidant, que les inclemències del temps van acabar de endurir, amb la

sortida i arribada a Olot i la mitja part a Empuriabrava.

L'equip de Moto Club Manresa format per Ramon Martí Solé i Josep Mª Martí Solé, amb el seu Talbot Samba, es va desplaçar cap aquesta prova amb la intenció d'entrenar per les pròximes proves del campionat de Catalunya, que es celebraran lluny de casa nostra, el resultat més que bo, 12è classificat scratx, de 111 classificats.

El guanyador de la prova va ser l'equip format per Miquel Brunells i Eduard Tortosa amb Morris Mini 1275 C .

Alguns trams es van córrer sota la pluja.

RESULTATS: IV RAL·LI CLÀSSIC dels VOLCANS

1er M. Brunells- E. Tortosa
2on J. De Mingo- E. Domènech
3er M Martí- C.Dátsira
4rt M.A. Rosselló- L. Colome
5è T. Castanyer- A Cortès
6è X. Valverde- R. Grandia
7è J. Codina- R. Codina
12è R. Martí- J.Mª Martí

Morris Mini 1275 C	19 punts
Porsche 911 SC/RS	34 punts
Porsche 911 S	42 punts
Ford Escort MK1	42 punts
Porsche 911 2.4 S Targa	44 punts
BMW 2002	53 punts
Porsche 911 SC	55 punts
Talbot Samba	86 punts

	ROSET	Passeig Pere III, 83, entl. 1a Tel. 93 874 36 00 Fax 93 874 00 55 08242 Manresa e-mail: grosset@mugenat.es
		Plaça Clavé, 9 Tel. 93 833 17 51 Fax 93 833 21 54 08295 Sant Vicenç de Castellet e-mail: grossetstvc@retemail.es
• GESTORIA • ASSESSORIA • ASSEGURANCES • FINQUES • SERVEIS JURÍDICS		

CAMPIONAT CATALUNYA CLASSIC REGULARITAT 2008: 6ª Prova: Ral·li Osona-Andorra 17/05/2008

El dia 31 de Maig, Cucafera ràcing va organitzar el ral·li més llunyà del campionat, amb 27 equips inscrits i un recorregut de 243,86 quilòmetres, dels quals 108,67 eren cronometrats. Estaven dividits en 6 trams, amb sortida i arribada al centre de Tortosa i la mitja part al Masroig, passant per alguns trams del mundial de Ral·lis com Pratdip i El Molar.

La cursa va desenvolupar-se amb pluja durant tot el dia, amb ruixats ben forts en alguns moments i amb un riu Ebre crescutíssim, fet que la va fer més difícil pels participants, entre els que hi havia l'equip de Moto

Els guanyadors Scratx anaven amb aquest cotxe

Club Manresa, format per Ramon Martí Solé i Josep Mª Martí Solé amb el seu Talbot Samba que, després de l'ensurt de la prova anterior, van sortir més conservadors aconseguint un bon resultat, quinze scratx i quarts de classe.

Els guanyadors de la prova van ser l'equip format per Josep Morera i Oriol Morera amb el seu Ford Fiesta Sport, per tan sols una dècima dels segons classificats, Josep Gubern i Jaume Pallarols amb el seu BMW 323i.

El 17 de Maig, l'Escuderia Osona, juntament amb l'Associació Andorrana de Vehicles Antics, van organitzar la seva prova del Campionat de Catalunya, que constava de 303, 310 quilòmetres de recorregut, dels quals

El representant de MCM no va poder acabar..

RESULTATS del Ral·li Clàssic d'Osona - Andorra

Classe E: 1er J. De Vallés- T. Puigcerver
Classe F: 1er A. Miró- V. Romagosa
Classe G: 1er A. Sió- A. Soler
Classe H: 1er J. Fanlo- R. Fanlo

MGA 165,1 punts
Porsche 912 39,9 punts
Renault 5 Copa 35,3 punts
Porsche 911 SC 40,7 punts

Scratx: 1er A. Sió- A. Soler
Scratx: 2on J. Solsona- I. Aramburu
Scratx: 3er J. Piera- O. Morera

Renault 5 Copa 35,3 punts
Porsche 911 37,3 punts
Ford Fiesta Sport 39,6 punts

remi
rent, sl
t 93 875 22 99*

**Servei
Post-venda**

Camí de la Cova, 3 08240 Manresa
C-E remirent@remirent.com

CAMPIONAT CATALUNYA CLASSIC REGULARITAT 2008: 7ª Prova: XII Cucafera Clàssics 31/05/2008

Els guanyadors anaven amb aquest Ford Fiesta.

El dia 31 de Maig, Cucafera ràcing va organitzar el ral·li mes llunyà del campionat, amb 27 equips inscrits i un recorregut de 243,86 quilòmetres, dels quals 108,67 eren cronometrats. Estaven dividits en 6 trams, amb sortida i arribada al centre de Tortosa i la mitja part al Masroig, passant per alguns trams del mundial de Ral·lis com Pratdip i El Molar.

La cursa va desenvolupar-se amb pluja durant tot el dia, amb ruixats ben forts en alguns moments i amb un riu Ebre crescutis-

sim, fet que la va fer més difícil pels participants, entre els que hi havia l'equip de Moto Club Manresa, format per Ramon Martí Solé i Josep Mª Martí Solé amb el seu Talbot Samba que, després de l'ensurt de la prova anterior, van sortir més conservadors aconseguint un bon resultat, quinze scratx i quarts de classe.

Els guanyadors de la prova van ser l'equip format per Josep Morera i Oriol Morera amb el seu Ford Fiesta Sport, per tan sols una dècima dels segons classificats, Josep Gubern i Jaume Pallarols amb al seu BMW 323i.

L'equip del MCM va ser conservador aquest cop.

RESULTATS del Ral·li Cucafera Clàssics

Classe F	1er	M. Brunells - E. Tortosa	Morris Mini 1275-C	14.5 punts
Classe G	1er	J. Morera - O. Morera	Ford Fiesta Sport	2.4 punts
Classe H	1er	J. Gubern - J. Pallarols	BMW 323i	2.5 punts
Classe H	4rt	R. Martí - J. M ^a Martí	Talbot Samba	99.5 punts
SCRATX	1er	J. Morera - O. Morera	Ford Fiesta Sport	2.4 punts
SCRATX	2on	J. Gubern - J. Pallarols	BMW 323i	2.5 punts
SCRATX	3er	S. Tallada - T. Bagó	Wolkswagen Golf MK1	4.3 punts
SCRATX	15è	R. Mart í- J. M ^a Martí	Talbot Samba	99.5 punts

CAMPIONAT CATALUNYA CLASSIC REGULARITAT

2008: 8ª Prova: V Ral·li Tarragona Clàssics 14/06/08

Talbot Samba de Ramon Martí i Josep Mª Valls

La escuderia Costa Daurada va organitzar el 14 de juny el seu ral·li, amb 53 equips inscrits preparats per afrontar els 185,37 quilòmetres de recorregut, dels quals, 112,56 eren cronometrats, (mes d'un 60%) dividits en 6 trams.

El passeig de l'estació de la ciutat de Valls va acollir la sortida i la mitja part, i el final de la cursa va ser a Alcover.

Amb un temps esplèndid, que ja tocava, després de las pluges de les dues anteriors proves, els dos equips que es van disputar la victòria, van ser els dos mateixos que a l'anterior prova, però amb les posicions invertides,

primers, J. Gubern i J. Pallerols amb BMW 323i, i segon, J. J. Morera i O. Morera amb Ford Fiesta Sport. L'equip de Moto Club Manresa format per Ramon Martí Solé i aquest cop portant de navegant en Josep Mª Valls Monell amb al seu Talbot Samba, van assolir la 26ª posició scratx i 6ª de classe H, bon resultat per intentar conservar la 3ª posició del campionat de pilots de la classe, que no serà gens fàcil d'aquí a final del campionat, que ara té la parada d'estiu i que tornarà a engegar el 6 de setembre amb el Ral·li de Santpedor, que organitza el nostre club.

Aquest Porsche va quedar 3er classificat Scratx.

RESULTATS del V Ral·li Tarragona Clàssics

Classe F	1er	M. Brunells - E. Tortosa	Mini Morris	24,7 punts
Classe G	1er	J. Morera - O. Morera	Ford Fiesta Sport	9,3 punts
Classe H	1er	J. Gubern - J. Pallarols	BMW 323i	7,9 punts
Classe H	6è	R. Martí - J.Mª Valls	Talbot Samba	114,1 punts
SCRATX	1er	J. Gubern - J. Pallerols	BMW 323i	7,9 punts
SCRATX	2on	J. Morera - O. Morera	Ford Fiesta Sport	9,3 punts
SCRATX	3er	J. De Mingo-E.Domenech	Porsche 911	20,6 punts
SCRATX	26è	R.Martí - J. Mª Valls	Talbot Samba	114,1 punts

VENDA I SERVEI DE TOTES MARQUES
MOTOS, BICICLETES, QUADS I MICROCOTXES

Passeig del Riu, nº 62 - 08241 MANRESA
Tel./Fax Vendes 93 875 40 88 - Tel. Taller 93 872 35 13
info@tomasbellés.com
www.tomasbellés.com

SORTIDA A MONTCARÓ I AL DELTA DE L'EBRE

Parada pujant el mont Caro

Feia molts anys que la secció de motos de carretera del Moto Club Manresa no feia una sortida de dos dies però els passats 28 i 29 de juny ens vam reunir una bona colla per fer una sortida llarga, 15 motos i un cotxe d'assistència vam trobar-nos a les 8 del matí per fer les inscripcions i sortir en direcció al Mont Caro prop de Tortosa per carreteres del desconegut interior de Tarragona passant per Montblanc, Prades, Porrera, Coll de la Teixeta, Mora i Tortosa on vam agafar la carretera de la "biodynamia", nom donat pels recargolats revolts per arribar al Mont Caro on vam pujar fins el punt més alt, 1446m. i vam fer un bon dinar al Restaurant Pous de la Neu els 26 components de l'excursió entre socis i simpatitzants.

Després de descansar una mica i acomiadar 6 motos, que no es podien quedar els dos

dies, ens vam dirigir cap al Delta fins a la platja de l' Eucaliptus on comença la barra del Trabucador, allà teníem l'allotjament en bungalows i una bona piscina o platja per treure'ns el calor de sobre que prou en feia, sopar i una xerrada en bona companyonia.

L'endemà ens varem dirigir cap a l' altre banda del riu passant pel pas de barca de Sant Jaume d'Enveja cap a Riumar on varem embarcar en el vaixell turístic fins a la desembocadura del riu, després un bon dinar a Casa Nurí i cap a casa per l'interior seguint l'Eix de l'Ebre amb una bona calor.

L'excursió va sortir rodona, tothom content i amb ganes de tornar-hi, ara esperarem a la tardor i farem una sortida d'un dia cap un indret de muntanya força desconegut del Pirineus d'Osca.

Gaudint d'un molt bon dinar a ca la Nuri.

Passant l'Ebre per el pas de barca

LA DISGREGACIÓ DE IUGOSLÀVIA AL LLARG DEL TEMPS, A ULLS DE TURISTES EN MOTO

L'any 1981, quan Iugoslàvia encara era comunista, hi havia una foto gegant del seu president Tito per tot arreu.

Escrit per Vicenç Coma i Cecília Térmens

En els darrers temps en el camp de les notícies internacionals ha pres protagonisme Kosovo, des de Catalunya, els països dels Balcans i la seva història ens eren molt llunyans malgrat que la distància en quilòmetres no és pas massa important, coneixíem l'antiga Iugoslàvia però no en sabíem res de les diferents repúbliques que la constituïen i les seves diferències de cultura, de llengua i de religió.

La guerra dels Balcans va posar en primera plana aquests països i la seva problemàtica, quan va acabar la mateixa, al 1995, va deixar aquest reducte sense solució i el problema s'arrossega fins ara.

Recordo la primera vegada que vàrem anar a la llavors anomenada Iugoslàvia, era l'any 1981, encara hi havia com a cap de govern el seu famós "pare de la pàtria", en Tito, mig deïficat a la manera dels països soviètics, amb fotografies gegants per tot arreu, el país era tristíssim com tots els països comunistes d'aquells temps.

Aquest viatge va ésser molt interessant, en primer lloc ens va fer entendre la seva configuració en diferents repúbliques de manera molt gràfica, anàvem passant per l'autopista i

a cada peatge la llengua, els cartells i les indicacions estaven en un idioma diferent, el paper moneda estava en quatre idiomes i els campanars de les esglésies eren d'estils diversos fins a convertir-se en minarets de mesquites, aquell any només vàrem arribar fins a Dubrovnik i vàrem fer molta costa.

A l'any 1986 de camí cap a Turquia, hi vàrem tornar a passar, aquest cop per l'interior de Sèrbia i Macedònia, i va ésser en aquest viatge on vàrem copsar l'immens abisme cultural entre una república i l'altre, l'ambient es notava tens en aquells llocs més orientals del país, després de la mort d'en Tito tot començava a trontollar, malgrat que el progrés es començava a notar, naturalment en uns llocs més que en els altres.

Encara hi vàrem tornar abans de la guerra, l'any 1987 com a turistes de platja aprofitant l'obertura del país cada cop més palesa.

Un cop acabada la guerra l'any 1997, teníem curiositat de com havia quedat, només ens vàrem atrevir anar als nous països emergents Eslovènia i Croàcia, els turistes germànics envaïen de nou els pocs hotels tronats que quedaven, la guerra era visible però aquests nous països estaven cofois i anaven endavant

LA DISGREGACIÓ DE IUGOSLÀVIA AL LLARG DEL TEMPS, A ULLS DE TURISTES EN MOTO

Foto de l'any 1986 de la Cecilia Térmens entrant a l'actual capital de Macedònia, en ruta cap a Turquia

a tota marxa.

El 2003 de pas cap a Hongria i Bulgària ens vàrem atrevir a passar també per Montenegro, que llavors encara no era independent, i Sèrbia, travessant el conflictiu Kosovo, renoi! allò si que era impressionant, fronteres amb barricades, vigilants amb armilles antibales, metralletes, tanquetes, filferrades, barricades de sacs de sorra, etc.. els policies de frontera ens miraven encuriosits, allò si que era fort, i no diguem al Kosovo, forces de la ONU, la KFOR, cascos blaus i sobretot les làpides en marbre negre en record dels morts a les cunetes de la carretera, però no vàrem tenir cap problema, això si, estàvem

tan arronsats que no vàrem gosar ni a baixar a fer fotos enllloc.

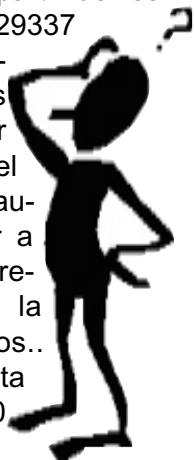
El 2007 no teníem previst de tornar-hi ja que el projecte era anar a Grècia però els focs a aquest país ens van decidir a canviar la ruta a l'últim moment. Eslovènia i Croàcia ja s'han convertit en un Salou, vàrem continuar cap a Montenegro que acabaven d'estrenar l'independència, allò si que es un valor emergent, la badia de Kotor i la seva ciutat emmurallada son una preciositat encara no envaïda de turistes, la costa comença a desenvolupar-se sobretot Budva i entorns, els seus monuments i pobles son únics, ara és el moment d'anar-hi abans de l'invasió turística.

En l'actualitat, els parcs de Mostar, són cementiris dels morts de la guerra de Bòsnia (estiu 1993)

COM PUC SER SOCI?

Per ser soci de la nostra entitat només cal que ompli la butlleta de subscripció a baix exposada, amb les seves dades, i ens la pot enviar, tant per fax al 938723620, com per correu electrònic al mail motoclub@moto-clubmanresa.com, o si ho vol, per correu normal a nom de Moto Club Manresa, Muralla de Sant Francesc, nº 49 (Hotel Pere III). També ho pot fer directament per telèfon al nº 938723620 només a partir de les 20:00 hores, o al 625529337 (Sr. López). És important que doni les seves dades bancàries, per així poder domiciliar el cobrament. Si no, li hauran de venir a cobrar a casa seva, el que incrementarà el preu de la quota en 5 euros.. L'import de la Quota anual es de 36.00 euros.

BORSA DEL MOTOR

Aquest espai està dedicat al soci, i el pot utilitzar per anunciar qualsevol cosa relacionada amb el motor i que vulgui vendre. La forma de fer-ho és contactant amb nosaltres mitjançant el telèfon 938723620 (Vespres) o al 625529338. Preguem als socis que ens avisin si ja han vengut el producte

- * Es ven Moto Terrot 350, any 1924, Gillet 350, any 1923, Mobillette-Guzzi Gamba 49cc, totes amb papers Preu a convenir. Inf. al tel. 677819846.
- * Es ven una Honda Vision; una Cota 250 cc. de Trial i una Guzzi antiga de 65 cc. Informació al telèfon 615944543.
- * Es ven lot de peces de 600, Simca 1000, Opel Kadet, Panda, Nissan, capó plàstic Suzuki, tablier Vitara, reixetes R-5, 1caixa d'intermitents de tot tipus, tapa-cubs tot tipus, paraxocs, tot en un lot bé de preu, o per peces. Informació tel.625529338

DADES PER COMPLIMENTAR

NOMS I COGNOMS: _____

ADREÇA: _____

POBLACIÓ: _____

CODI POSTAL: _____ TELÈFON: _____

Nº D.N.I.: _____ DATA D'INSCRIPCIÓ: _____

DADES DEL VEHICLE

MARCA I MODEL: _____

CILINDRADA: _____ ANY DEL VEHICLE: _____

DADES BANCÀRIES (s'han d'omplir les 20 caselles del nº de compte)

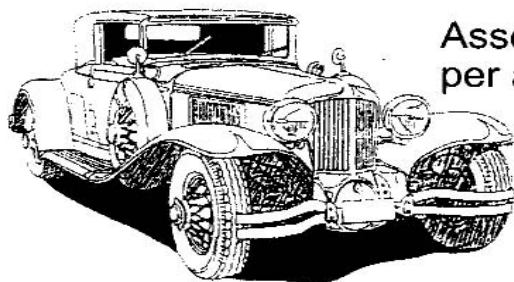
NOM del BANC O CAIXA: _____

Nº BANCARI:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

MASA&MASA

SEGUROS-ASSEGUANCES

Assegurances Especials
per a vehicles de col·lecció
(automòbils i motocicletes)

www.masaimasa.com
info@masaimasa.com

Passeig de Pere III, 96.1r
Tel.93 874 26 92 -Fax. 93 873 96 10
08240Manresa

Comandes Tel. 93 872 00 00

**Repartiment a domicili de gas-oil per a calefacció,
automoció, indústria, agricultura, etc.**

**CP GRUP
PETROBAGES**
Qualitat i servei dia a dia

Petrobages, S.L. - Mossèn Vall, 1 - 08241 Manresa - Tel.93 872 00 00 - Fax. 93 875 21 88 - www.petrobages.com - e-mail: petrobages@petrobages.com

GESTIÓ DE L'ESTALVI

UN EQUIP EXPERT EN GESTIÓ DE L'ESTALVI

**XIX PREMIS
EXPANSIÓN
2008**

1r. PREMI
Fons Mixt d'Inversió Flexible
MANRESA DINÀMIC FI

PREMI FINALISTA
Millor Gestora Mitjana
CAIXAMANRESA INVERSIÓ

PREMI FINALISTA
Millor Gestora Petita Renda Fixa
CAIXAMANRESA INVERSIÓ

NOVAMENT PREMIATS

Fons d'Inversió de caixaManresa. Entitat gestora: caixaManresa Inversió, SA, SGIIC.
Entitat depositària: caixaManresa. A totes les oficines i a la gestora de caixaManresa
hi ha fulls explicatius gratuïts dels fons inscrits a la CNMV. També podeu trobar
informació a www.caixaManresa.com. Rendibilitats passades no garanteixen
rendibilitats futures. Premis Expansión corresponents a la gestió de 2007.

Més informació: 902 36 25 29
www.caixaManresa.com